

Küçük Su Samurunun Hazinesi

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Su Samurunun Hazinesi

Aysel Banu YAVUZAL

Güneşli bir nehir kıyısında, Pip adında küçük bir su samuru yaşlı bir söğüt ağacının köklerinin altındaki sıcak yuvasında yaşıyordu. Her sabah Pip serin suya dalıp balık avlar ve oynardı. Bir gün, mavi bir parıltı Pip'in gözüne ilişti. Parlak bir yalıçapkını hızla geçip bir dala kondu. 'Merhaba!' dedi kuş cıvılayarak. 'Ben Kai!' Pip gülümsedi. 'Oynamak ister misin?'

Pip ve Kai en iyi arkadaş oldular. Kai'in tüyleri parlak mavi ve turuncuydu, uzun gagası balık yakalamak için mükemmeldi. Pip'in sıcak kahverengi kürkü ve açık kahverengi göğsü yüzmek için yaratılmıştı. Günlerini nehir boyunca yarışarak geçiriyorlardı. Kai havada süzülürken Pip aşağıda yüzüyordu. Yeni kıvrımları ve gizli koyuları birlikte keşfetmeyi seviyorlardı. Her gün yeni bir macera getiriyordu.

Bir öğleden sonra, su kenarında kazarken Pip'in patisi sert bir şeye çarptı. 'Bak, Kai! Bir nehir taşı!' Pip pürüzsüz, eski bir taş çıkardı. Hiçbirine benzemiyordu—gri ve aşınmış, üzerinde garip işaretler vardı. Kai başını yana eğdi. 'Bunlar çizgilere benziyor,' dedi. 'Belki bir haritadır!' Pip'in koyu gözleri heyecanla büyüdü. 'Bir harita! Hadi takip edelim!'

Pip ve Kai taşı dikkatle incelediler. ırgiler nehir boyunca, akıntılarının ve uzun sazlıklarının ötesine uzanan bir yol gösteriyordu. 'Buradan başlıyoruz,' dedi Kai gagasıyla işaret ederek. 'Ve hazine sonunda!' Pip'in bıyıkları merakla titredi. 'Ne tür bir hazine?' Kai omuz silkti. 'Öğrenmenin tek bir yolu var!' Hemen yola koyuldular, önlerinde ne olduğunu keşfetmeye hevesliydiler.

Yolculuğun ilk kısmı kolaydı. Nehir yavaşça akıyordu ve Pip yüzerken Kai yukarıda uçuyordu. 'Düz devam et!' diye seslendi Kai. Pip'in kalın kuyruğu suda yön bulmasına yardım ediyordu. Kütükler üzerinde güneşlenen ördek ve kaplumbağa ailelerinin yanından geçtiler. 'Bu çok eğlenceli!' dedi Pip. Ama kısa süre sonra nehir daraldı ve akan suyun sesi yükseldi. 'Eyvah,' dedi Kai. 'İleride akıntılar var!'

Akıntılar çalkalanıp köpürüyordu. Pip böyle hızlı bir su hiç görmemişti. 'Korkuyorum,' diye itiraf etti Pip. Kai aşağı süzüldü. 'Başarabilirsin! Ben yukarıda uçup sana nereye gideceğini söyleyeceğim.' Pip derin bir nefes aldı. 'Tamam, gidelim!' Pip suya daldı, var gücüyle kürek çekti. Kai tepelerinde süzüldü. 'Sola! Şimdi sağa!' Su itti ve çekti, ama Pip yüzmeye devam etti ve sonunda sakin suya ulaştılar. 'Başardık!'

Akıntılardan sonra uzun sazlıklardan oluşan bir labirente girdiler. Sazlıklar Pip'ten çok daha uzundu ve yol gizliydi. 'Taşın haritasını göremiyorum!' dedi Pip. Kai yükseğe uçtu. 'Yolu yukarıdan görebiliyorum!' diye cıvıladı. 'Sesimi takip et!' Kai yönleri seslendi ve Pip sazlıkların arasından ilerledi. 'Bu taraftan! Biraz daha!' Sonunda açık suya çıktılar.

Sazlıkların diğer tarafında nehir yeniden genişledi. Pip ve Kai düz bir kayanın üzerinde dinlendiler. 'İyi bir takımız,' dedi Pip. Kai başını salladı. 'Sen cesursun, ben de hızlıyım.' Nehir taşı haritasına yeniden baktılar. Yol bir kıvrım daha, sonra küçük bir daire gösteriyordu. 'Hazine yeri orası olmalı!' dedi Kai. Yenilenmiş bir enerjiyle yola koyuldular, kuyrukları ve kanatları heyecanla titreşiyordu.

Kıvrımı döndüklerinde nehir yavaşlayıp huzurlu bir bölüme dönüştü. Yusufçuklar suyun üzerinde dans ediyor, güneş parlıyordu. 'Sanırım yaklaştık,' diye fısıldadı Pip. Harita hemen ileride, sarkan dallardan bir perdenin arkasında gizli bir gölet gösteriyordu. 'Orada!' diye işaret etti Kai. 'Şu dalların arkasında!' Yavaşça yaklaştılar, kalpleri hızla çarpıyordu. Ne bulacaklardı?

Pip dalları kenara itti ve soluęu kesildi. Eğrelti otlarından oluşan bir korulukta küçük bir gölet gizliydi. Su billur gibi berraktı ve dibi rengârenk taşlarla kaplıydı—kırmızı, mavi, yeşil ve altın—hepsi güneş ışığında pırıldıyordu. 'Vay canına!' diye fısıldadı Kai. 'Çok güzel!' Hazinesini bulmuşlardı. Ama etraflarına bakınca, gerçek hazinenin paylaştıkları yolculuk olduğunu fark ettiler.

Pip ve Kai göletin yanında oturup rengârenk taşların parıldamasını izlediler. 'Haritayı takip ettik ve bu muhteşem yeri bulduk,' dedi Pip. 'Ama en güzel kısmı bunu birlikte yapmaktı.' Kai başını salladı. 'Sen akıntılarda bana yardım ettin, ben de sazlıklarda sana.' Birbirlerine gülümsediler. Nehir taşı haritası onları harika bir keşfe götürmüştü, ama en büyük hazine dostluklarıydı.

Maceradan bir hatıra olarak birer küçük taş almaya karar verdiler. Pip pürüzsüz mavi bir taş seçti, Kai de parlak altın bir tane aldı. 'Bunları sonsuza kadar saklayacağız,' dedi Kai. Pip kabul etti. 'Ve bir gün bu gölete geri döneceğiz.' Nehir taşı haritasını buldukları yere geri koydular, belki başkaları da takip eder diye. Sonra yorgun ama mutlu bir şekilde eve doğru yola çıktılar.

Yaşlı söğüt ağacına döndüklerinde Pip ve Kai iyi geceler dilediler. 'Harika bir gün için teşekkürler,' dedi Pip. 'Arkadaşım olduğun için teşekkürler,' diye yanıtladı Kai. Ertesi sabah yeni bir macera için yeniden buluşmaya söz verdiler. Pip sıcacık yuvasında kıvrılırken, mavi taş ay ışığında hafifçe parladı. Pip gizli göleti ve Kai'in parlak tüylerini düşünerek gülümsedi.

Ertesi sabah Pip heyecanla uyandı. Kai çoktan dalda bekliyordu. 'Bugün neyi keşfedelim?' diye cıvıladı Kai. Pip mavi taşı kaptı. 'Belki başka bir harita buluruz!' Gülüştüler ve nehir boyunca yola koyuldular, ne gelirse gelsin hazırdılar. Paylaştıkları keşif dostluklarını güçlendirmişti ve her zorluğun üstesinden birlikte gelebileceklerini biliyorlardı.

O günden sonra Pip ve Kai her gün nehri keşfettiler. Yeni arkadaşlar, yeni yerler ve yeni harikalar buldular. Ama gizli göleti ve eski nehir taşını asla unutmadılar. En güzel hazinelerin bir arkadaşla paylaşılanlar olduğunu öğrendiler. Ne zaman parıldayan bir taş ya da hızla akan bir akıntı görseler, ilk büyük maceralarını hatırlayıp gülümsediler.

Ve eęer bir gn o nehri ziyaret ederseniz, iyi dinleyin. Kk bir su samurunun su sıratmasını ve parlak bir yalıapkınının cıvıltısını duyabilirsiniz. Onlar her zaman yeni bir hazine arıyorlar, ama en byk hazinenin dostluk olduęunu biliyorlar. Bylece yan yana, mutlu ve zgrce birlikte keşfe ıkıyorlar.